

ידיעות חדרה - כותרת-שבועון-מקומו-חדרה	
25.14x33.07	עמ 70
28/01/2011	25887054-9

סל תרבות

שי מרקוביץ // shay-ma@yedtik.co.il

ד"ר אמיר הר-גיל. "זאת מין מציאות מוזרה ולא הכרחית" ■ צילום: מור כוכבי

קולנוע

קרובים רחוקים מאוד

"לכודים", סרטו התיעודי של ד"ר אמיר הר-גיל, מרצה לתקשורת במכללת נתניה, הוא קו-פרודוקציה ישראלית-פלשתינית ראשונה מסוגה, המנסה לבדוק כיצד משפיע מעגל האלימות על האנשים הפשוטים משני צידי המתרס ■ הר-גיל: "רציתי להעביר את התחושה שהסכסוך מגיע עד פתח ביתו של כל אחד"

'שלום', אבל המנהיגים שלנו, שאמו רים לפתור את הסכסוך הזה, נכשלים שוב ושוב, ולא רק שהם נכשלים - הם גם משרדים לנו שאי-אפשר לתקן את המצב, ושככלל חבל לנסות. זו הסייביאוש הזה, והייתה לי תחושה שצריך למרוז ולתנך לייאוש. אנשים לא ירצו להיות כאן בסופו של דבר.

"אני נולדתי כאן לתוך מציאות שבה כבית הספר שלי היו רשומים שמות של חללים על הקיר, והחלפנו משפטים עם הומוור שחור כמו 'ניפגש בלוח הזיכרון', מספר הר-גיל. "אני לא חושב שזה הכרחי. למה גם הילדים שלי צריכים לגדול כך? זאת מין מציאות מוזרה ולא הכרחית וצריך לשנות אותה."

כאמור, בימים אלה מתנהלים מגעים עם הרשות הפלשתינית בנוגע להקמת הסרט בידיהם. בהקדמה אמורים להשתתף אנשי עסקים, ראש ממשלת בריטניה לשעבר, טוני בלייר המשמש כיום כנציג "הרביעייה הבין-לאומית" למזרח התיכון, ד"ר ג'ייל שעת, מבכירי הרשות הפלשתינית, אמיר הר-גיל מצידו כבר נואש מהפוליטיקאים. את התקווה לפתרון הסכסוך הוא תולה ביוזמים פרטיים משני העמים שייצרו שיתופי פעולה לקידום השלום באזור.

ליהי לאופר |

למה לא קורה שום דבר? "רציתי להעביר את התחושה שה" כיבוש או הסכסוך מגיע עד פתח ביתו של כל אחד", ממשיך הר-גיל. "רוב הסרטים העוסקים בנושא לוקים משהו קיצוני, עם סיפור דרמי טי, ואני בצופה מסתכל ואומר: 'איזה מסכן הוא ואיזה מול יש לי, אבל אני רציתי סתם אנשים. אנשים עם הסיפור הלא הכי מרגש, רציתי לראות מה קורה אצלם, איך המציאות משפיעה עליהם'."

גיר, חייל המשרת באזור הברון, הוא רוגמה לאחר האנשים האלה. הר-גיל: "גירי הוא אדם פשוט, אין לו סיפור מיוחד. הוא חייל שמשרת במקום רחוק, ואמא שלו לא שונה בלילה, לא מה הסיפור? זה הסיפור. למה אמא לא צריכה לישון במשך שלושה שנים כאשר הבן שלה הולך לצבא? למה במשך שלושה שנים היא צריכה לק" פרוץ במקום בכל פעם שהטלפון מצלצל? זה לא נורא? זה הסיפור. רציתי לגעת בסתם אנשים, ואני מקווה שהי"ל לחתי".

בעיה של תקשורת

בעקבות עשיית הסרט, הגיע הר-גיל למסקנה חד-פעמית: "מדובר בבעיה של תקשורת, או אם תרצו, של מדיניות. אם תשאלו כל אדם במדינה הזאת את שאלת המיליון מה מה הוא יגיד הכי רוצה בשביל המדינה - הוא יגיד

העתיקים נגדע על ידי בולדווין של הצבא. שמוליק, מנתח כלי דם שנפגע מפגיעה, סמוי, אורתופד שבגלל המ"חוסמים הרבים, מכלה כדרכים חמש שעות בכל יום. מוחמד, שהשתתף בהפגנה נגד הגדר ונתפס על ידי מס"ע. ערבה. על הסרט עמלו שני צוותים, ישראלי ופלשתיני (כראשות הבמאית ואפה ג'מיל), ובמהלך הפקתו התרח"שה האינתיפאדה השנייה, היו פיגור עים רבים, חיטולים ממוקדים, מבי צעים צבאיים, ניסיונות להירבדות, שינויי מנהיגות בשני צדי המתרס.

אוכלים אותה

שמו של הסרט הוא רוגמה מובהקת להשפעה של המציאות על התהליך היצירתי. "השם המיועד של הסרט היה אמור להיות 'מעמד הביניים', כי זה מה שרצינו לצלם - את מעמד הביניים של הסכסוך, ולא את המקרים הקיצוניים דווקא", מספר הר-גיל. "שאלתי את עצמי, למה כואב הכי הרבה? למעמד הביניים. הוא זה שגור שא נבטל - מסיים, צבא, הכל. הוא זה שמשלם את המחיר ביקרים לו, הוא זה שהולך להלוויות, והוא בעצם קורבן של עצמו, כי הוא לא משנה לאף אחד, או הוא אוכל אותה. ולכן רציתי ללכת למעמד הביניים משני צדי המ"חוסמים ולברוק את האנומליה הזאת ול"שאלו אם הם כל כך לא מבוססים, או

כולם מבררים על שלום, ויש אפ"י לו כאלה שמבררים על צדק, ד"ר אמיר הר-גיל למשל, מרצה לקולנוע בבית הספר לתקשורת מכ"כ ללח"מית נתניה ובמאי מוע"ד של סרטים תיעודיים ("הכישרון לחיות", "בוקר טוב ישראל") הוא אח"כ ב"ש שש שנים מתיי הקדיש הר-גיל לל"סרט תיעודי "לכודים", שהוקרן בככורה ישראלית בסוף השבוע בסי"מנטק תל אביב ויוקרן בקרוב ברשות הפלשתינית. הסרט, קו-פרודוקציה ישראלית-פלשתינית ראשונה מס"גה, שכתה לתמיכה גם מהאיחוד האירופי, כבר הוקרן בכנסים בינ"לאומיים בקנדה ובאנגליה וזכה שם לשבחים רבים.

"לכודים" עוסק בסכסוך הישראלי-פלשתיני דרך עיניהם של שישה אנשים משני צידי הקו הירוק - שלושה ישראלים ושלושה פלשתינים - המנהלים חיי שיגרה בצל ההשפעה של מעגל האלימות על חייהם. מיקרוקוסמוס, הד"ר מ"מס לרוב, הלכוד בסי"טואציה היסטורית של משבר מתמשך. ששת הגיבורים הם: גירי, חייל קרבי המשרת באזור הברון, נטלי, שטיל קאסם התפוצץ בחצר ביתה. פאטמה, שהבוס"תן בחצרה על עשרות עזיו

מחור "לכודים" חחת השפעה

"נולדתי לתוך מציאות שבה בבית הספר שלי היו רשומים שמות של חללים על הקיר, והחלפנו משפטים עם הומוור שחור כמו 'ניפגש בלוח הזיכרון'. למה גם הילדים שלי צריכים לגדול כך?"

באמצעות תקשורת אנו יכולים לנהל שיחות, לנהל